

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. ZÁŘÍ 2019

Z obsahu:

**Růst víry
v kněžském životě
(5 - dokončení)**

Z meditace římského
biskupa Františka na
setkání s faráři jeho
diecéze 2. března 2017
- strana 2 -

Pravá velikost
- strana 3 -

**Blahoslavené
mučednice z Nowogrodku**
Libor Rösner
- strana 4 -

...a život budoucího věku
P. Leo Liedermann OSB
- strana 7 -

**Bůh existuje -
já jsem jeho nepřítelem!**
Alexa Gaspariová
- strana 8 -

**Kanonizace
stigmatizované Švýcarky**
Marguerity Bays
oslovuje děti
- strana 11 -

**Celosvětová síť modlitby
s papežem**
- strana 13 -

*Svědectví mučedníků nám dává tušit, jak krásný bude život u Boha...
(Skupinová fotografie blahoslavených mučednic z Nowogrodku)*

...a život budoucího věku

Svědectví mučedníků nám dává tušit, jak krásný bude život u Boha.

Jsou to mučedníci, kteří podávají působivé svědectví, jakou sílu a odvahu dostanou lidé, kteří všechnu svoji naději vloží ve věčný život u Boha. Tak třináctiletý mučedník, který byl v roce 1597 v Japonsku ukřižován a kterému slibovali svobodu, kdyby odpráhl – pronesl z kříže: „Radosti a pocty života jsou jenom pěnou na vodě, jako ranní rosa na trávě. Radosti a pocty nebe jsou naproti tomu trvalé.“ A mučednice z Compiègne, karmelitky, které byly vedeny v roce 1794 na popraviště, zpívaly „Veni Creator Spiritus“ v očekávání nebeských radostí. Zamysleme se nad tím, čemu nás mučedníci učí.

V prvotní církvi

Bylo to v roce 203, když křesťanku s přáteli a příbuznými zajali, a ona, 22letá Perpetua, dcera ze vznešené rodiny v Kartágu a matka novorozeného syna, napsala do svého vězeňského deníku toto svědectví:

„Můj bratr mi řekl: »Paní sestro, ty máš takové omilostnění, že si můžeš vyprosit zjevení, jestli dojde k utrpení, nebo budeme osvobozeni.« – Modlila jsem se a bylo mi ukázáno: Viděla jsem kovový, velmi vysoký žebřík, který sahál až k nebi... Saturnin stoupal vzhůru jako první... Došel až ke konci žebříku, obrátil se a řekl mi: »Perpetuo, očekávám tě...« A já jsem stoupala nahoru. Uviděla jsem rozlehlou zahradu a uprostřed ní starého šedovlasého muže v oděvu pastýře. Byl veliký a dožil ovce a tisíce bíle oděných stály kolem. Zvedl hlavu a řekl mi: »Vítej, dítě!« Dal mi sýr z mléka, které nadojil, malý kousek. Přijala jsem jej se složenýma rukama a snědla jej, přičemž okolostojící řekli: »Amen.« A při zvuku těchto hlasů jsem se probudila. To jsem ihned oznámila svému bratru

a z toho jsme poznali, že nás čeká utrpení! Poznala jsem již také, že nemám vkládat žádnou naději do tohoto světa.“

Křesťanka Perpetua je jasně a klidně připravena odevzdat život svůj i své rodiny jako cenu za přicházející svět. Ať už tomuto rozhodnutí rozumíme, nebo ne – tento život, pro bdělé totožný s jástem a štěstím, je pro nesčetné lidi tenkrát i dnes skutečností nad každou známou realitu. Perpetua zmiňuje věrně bolest nad svým dítětem a bolest svých prsů, které už nebudou moci kojit.

Uprostřed všech extrémních napětí pozemského bytí je život věřících nesen silou, na kterou se zde ptáme.

Také v ohni

Na druhém konci Středozezemního moře, ve Smyrně, přibližně o 50 let později, máme zprávu o mučedníku Pioniovi: Když ho lidé viděli přibitého, připraveného na smrt upálením, volali na něho: „Pionie, vzpamatuj se! Hřeby ti vyndají, když slibiš, že uděláš, co ti prokonzul poručil [obětovat bohům].“ Na to odpověděl: „Cítím rány a vím dobře, že jsem přibitý.“

Za nějakou chvíli řekl: „Především proto vytrpím smrt, aby všechen lid poznal, že po smrti následuje zmrtnýchvstání.“ – Jako křesťan myslí při umírání na ty všechny, jimž chce předat víru v budoucí život! Jak silným je svědkem!

Skryté nasazení

Za co se mučedníci tenkrát i dnes zasazují v otevřeném pronásledování, to proboujovávají jiní ve svém srdci – se stejným přáním – sdělit ostatním svoji naději v budoucnost. Svátá Terezie z Lisieux, karmelitka ve Francii, popisuje před 125 lety svůj skrytý život v klášteře. Ve vlastní bdělé duši prodělává duchovní boje bezvěrecké doby a bere její bolesti na sebe, aby své bratry přivedla ke světlu:

„Předpokládejme, že jsem se narodila v zemi obestřené hustou mlhou. Nikdy jsem nehleděla na usměvavou tvář přírody, zaplavené, proměněné zářícím sluncem. Pravda, od dětství slyším o těchto dívech, vím, že země, kde se nalézám, není má vlast, že existuje ještě jiná, ke které musím neustále tihnout. Není to historka, vymyšlená obyvatelem země, ve které jsem, je to jistá skutečnost, neboť Král vlasti se zářivým sluncem přišel a žil 33 let v zemi temnot... Byla mi od dětství darována jistota, že budu jednou vzata daleko pryč z této smutné a temné země. Nejenom že jsem věřila v to, co jsem slyšela vyprávět od moudřejších lidí, nýbrž v hloubi srdce jsem pociťovala touhu po krásnější zemi.“

Tato touha je tak velká, že je schopná vydržet v nejkřutějších bojích, jak sama dosvědčuje:

„Náhle se zahušťují mlhy okolo mne, vnikají do mé duše a obklopují ji tak, že v ní nemohu znovu najít milý obraz své vlasti, všechno zmizelo! (...) Ježíš ať mi odpustí... On ví přece, že když také nezačnouš konat její skutky. Říkám mu, že jsem připravena až do poslední kapky krve vydat svědectví pro to, že nebe existuje.“

Země se zářícím sluncem

Tato Bohu zasvěcená, citlivá mladá řeholnice svolila k tomu, aby sama vytrpěla pochybnosti a odpor nevěřících a vědomých hříšníků. Tak se stala průkopnicí víry v nebe, které je „zemí zářícího slunce“. Sedět u stolu spolu s hříšníky, zatímco srdce touží po Boží kráse, to je hořké

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Tu bys musel s hanbou zaujmout poslední místo. Ale když budeš pozván, jdi si sednout na poslední místo, takže až přijde ten, který tě pozval, řekne ti: »Příteli, pojď si sednout dopředu!« To ti bude ke cti u všech, kteří budou s tebou u stolu. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Svému hostiteli

pak řekl: „Když strojíš oběd nebo večeri, nezvi své přátele ani bratry ani příbuzné ani bohaté sousedy, aby tě snad také nepozvali, a tak by se ti dostalo odměny. Ale když strojíš hostinu, pozvi žebráky a mrzáky, chromé a slepé. A budeš blahoslavený, protože oni ti to nemají čím odplatit. Dostaneš však odměnu při vzkříšení spravedlivých.“

vyhnanství. Ona vedla rozhodně tento boj při tělesných a duševních bolestech. Dnes je v nebi jednou z osvědčených pomocnic pro mnohé, kteří se na ni obracejí. Ke svým textům o nebi a blaženosti vysvětlovala, že nemají nic společného s jejími současnými pocity:

„Jednoduše vyznávám, co chci věřit!“ Její víra byla nejnvtřnější rozhodnutím, založeným na víře církve, a tato cesta je otevřena také jiným, kteří touží po jistotě.

Doma v nebi a schopný boje na zemi

U Henriho Nouwena totiž čtu: „Nechci nikomu něco dokazovat, chci jen ze své vlastní osobní zkušenosti něčím přispět ostatním, kteří hledají.“

Tak se mi zdá, že bych měl sdělit svoji vlastní dlouhodobou zkušenost, že přesvědčení srdce o vlasti v nebi posiluje schopnost vytrvalosti v současném praktickém životě. Je to jistá a pevná kotva duše, která dosahuje do nitra za záclonu. Je to naděje, která je nabídnuta, abychom se jí chopili.

„Život budoucího věku“, tím se uzavírá velké vyznání víry a zaměřuje náš pohled tam: on přijde také k nám. Zaslouží si, abychom jej pozorně očekávali. Je to milost, toužit a přijímat pokorně tento nezasloužený dar.

Všechny pochybnosti a odpor může opatrně odstranit ten, kdo se předstává jako dítě: tam ono bude s radostí očekáváno a najde přátelskou pomoc při vstupu do nové vlasti.

Neboť budoucí život nebude žádné vylepšené pokračování tohoto nynějšího. I když probleskuje už teď naděje, že všechno dobré a krásné na zemi a všechna pravá láska tam budou pročištěny a zdokonaleny a budou žít dále. Ale toto všechno prozáří blažené patření na Boha, bude přeměněno v úžas a jásot.

Ovšem, to jsou jen ubohá slova. Protože čím blíže omilostněný člověk zakusil Boha už zde na zemi, o to zdrženlivěji popisuje nepopsatelnou krásu a blaženost. Z toho vyplývá ale jedna věc: Vyplatí se prodat všechno pro tento poklad, abychom jej nakonec získali. Také radostné očekávání se ukazuje jako věrný zdroj – už nyní.

Z VISION 2000 - 1/2019 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)

Bůh existuje - já jsem jeho nepřítelem!

Shane O'Doherty, jeden z nejhledanějších teroristů IRA,
se obrátil ve vězení

„Bůh existuje, já jsem jeho nepřítelem“ – toto poznání učinil Shane Paul O'Doherty potom, co ve vězení přečetl evangelia a knihu o Otcovi Piovi. Jako terorista IRA (Irská republikánská armáda) byl 30krát odsouzen k doživotí, které si vysloužil za atentáty, jichž se dopustil jako odborník na výbušniny. Po této lekci však dospěl k závěru, že k návratu k Bohu musí především vystoupit z polovojenské organizace IRA. Ale jak to všechno začalo?

Se Shanem jsem se setkala u příležitosti premiéry pozoruhodného filmu Juana Manuela Cotela *Das größte Geschenk* (Největší dar) ve Vídni. Shane přišel, aby vydal svědectví o svém obrácení tak, jak se uvádí ve filmu. Věnujme tedy pozornost jeho příběhu. Je úzce spjat s Irskem. V jednom rozhovoru v hotelu mi jej vyprávěl: Shane se narodil v roce 1955 v Derry, v Severním Irsku. Povšimněme si: katolíci říkají „Derry“, protestanti „Londonderry“. Je to druhé největší město Sever-

ního Irska s katolickou nacionalistickou většinou, ovládanou protestantskou unionistickou menšinou.

„Můj otec byl ředitelem katolické školy – a tak jsem byl vychován katolicky.“ Jako chlapec byl ministrantem v katedrále. „Účastnil jsem se bezpočtu mší. Dva moji strýčkové byli kněžími, dva bratři byli v kněžském semináři. Byli jsme velmi katolická rodina. Doma nás bylo osm dětí. Já jsem byl sedmým dítětem.“

„Bylo vás tolik?“ Usmál se. „To nebylo nic zvláštního. Znali jsme rodiny s 15, dokonce s 21 dětmi! Katolické dívky se vdávaly někdy už ve čtrnácti letech.“ Vzpomínám si, že vztahy mezi protestanty a katolíky byly v jeho dětství většinou dobré. Důležitá byla jenom povaha dětí ze sousedství. Většina Irů toužila po sjednoceném Irsku. Po tom toužili už dlouho, od té doby, kdy britská okupační moc opustila Severní Irsko.

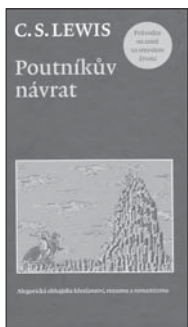
V roce 1801 totiž Anglie připojila Irsko ke Spojenému království. Když v polovině 19. století nastal hladomor a britská vláda nenabídla žádnou pomoc, vzniklo irské hnutí za nezávislost, které od té doby působí v nejrůznějších podobách. V roce 1916 došlo na východě Irska k povstání, které bylo poraženo. Jeho vůdcové byli popraveni. Desetiletému Shanovi se dostaly do rukou zprávy a výpovědi tehdejších vůdců. Musel plakat a napsal na lístek: „Až vyrostu, chci bojovat a v krajním případě zemřít za svobodu Irska.“ Chlapec netušil, že se tento lístek stane za deset let nepřímým důkazem jeho obvinění z terorismu.

Po válce za nezávislost v letech 1919–1921 byla vyjednána tato smlouva: 26 ze 32 irských hrabství se stane nezávislých na Velké Británii, těch šest severních s většinou protestantského obyvatelstva vytvořilo Severní Irsko a stalo se částí Spojeného království. Katolíci Irové s tím nebyli spokojeni. Toužili po sjednocení a osvobození od britské vlády na severu. „My katolíci v Severním Irsku

Shane O'Doherty ve věku 18 let

NA CESTÁCH VÍRY S C. S. LEWISEM

POUTNÍKŮV NÁVRAT

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložila Alena Švecová • Odpovědný redaktor Miroslav Hora

Poutníkův návrat je první knihou, kterou C. S. Lewis napsal po své konverzi ke křesťanství. Lze říci, že se jedná o záznam jeho vlastního hledání smyslu a duchovního uspokojení – hledání, které ho nakonec přivedlo ke křesťanství. Lewisova alegorie umožňuje za pomoci fantazie jednoduše říci to, k čemu by jinak bylo zapotřebí odborné práce z filozofie náboženství. V Lewisově pronikavém myšlení se toto vyprávění zároveň stává účinnou křesťanskou apologií.

Návrat domů, s.r.o. • Váz., 113x185 mm, 304 stran, 350 Kč

BŮH NA LAVICI OBŽALOVANÝCH

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Petr Adámek

Sbírka vynikajících esejí. Lewis, známý svými jemnými postřehy a téměř neuvěřitelnou schopností předvídat, nás provází takovými problémy, jako jsou vztah náboženství a vědy, svěcení žen na kněžky v anglikánské církvi, obhajoba zázraků v křesťanské zvěsti a celou řadou dalších teologických a společenských témat. Cílem všech esejí v této knize byla obrana pravověrného křesťanství – zejména zázračných prvků víry, jejichž odstranění by znamenalo zhroucení celé stavby víry.

Návrat domů • Váz., 115x186 mm, 112 stran, 185 Kč

K JÁDRU KŘESŤANSTVÍ

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Dan Drápal

V době 2. světové války rozhlasová stanice BBC požádala C. S. Lewis, aby připravil sérii přednášek, které by vlily nový smysl do všech oblastí života dospělých lidí. Kniha *K jádru křesťanství* obsahuje všechny texty těchto pořadů. Připomíná nám to, co je v životě skutečně důležité, a ukazuje cestu k pravé radosti.

Návrat domů • Druhé vydání Váz., 115x186 mm, 198 stran, 245 Kč

RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA

C. S. Lewis • Z angličtiny přeložil Pavel Vachek • Odpovědný redaktor Miroslav Hora

Příběh zkušeného pokušitele, který formou dopisů a instrukcí radí elévovi v pokusitelském úřadu. Spojenými silami se snaží zničit život konkrétního člověka. Lewis bravurně vystihl to, s čím se každý z nás ve svém životě denně setkává: pohrdání druhými, pokrytectví, pocit výjimečnosti, pocit mimořádné svatosti, propady do depresí, skepse a pochybnosti. *Rady zkušeného ďábla* jsou nejenom vtipným čtením, ale umožní nám nahlédnout hlouběji do zákulisí duchovního světa.

Návrat domů • Třetí vydání Váz., 114x185 mm, 128 stran, 199 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřízujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraťme.